

[Ninn-Hansen.]

skellig opfattelse og kom med forskellige forslag fra oppositionens side. Men er der ikke noget fornuftigt i dette? Ellers har jeg ærlig talt ikke forstået den anmodning, som statsministeren kom med i mødet den 9. februar, hvor statsministeren sagde til de andre partier: hvis I har nogle forslag, så kom med dem. Jeg forstår ikke den opfordring, vi i øvrigt har fået, hvis ikke meningen var, at vi skulle fremkomme med de forslag, som vi finder rigtige, og som passer til det politiske system, som vi ønsker fremmet.

Når vi har gjort det, så synes jeg stadig væk ikke, opgaven er at pege fingre ad hinanden eller hverandres forslag. Jeg synes heller ikke, det var opgaven for statsministeren i forhandlingsfasen at begynde at dele op, hvem man ville forlige sig med, og hvem man ikke ville forlige sig med. Jeg synes snarere, at vi i denne sag og andre sager skal være interesseret i, hvad der kommer af forslag fra de forskellige partier. Så kan vi acceptere det, vi politisk kan gå med til, ellers gør vi det selvfølgelig ikke.

Økonomi- og budgetministeren, der har delt store præmier ud, da dagbladet Aktuelt indkaldte besparelsesforslag, må vel formentlig være lige så interesseret i de forslag, som partier i folketinget stiller; det håber jeg da, også af hensyn til det videre arbejde, for vi er selvfølgelig ikke indstillet på at høre op med dette. Vor opgave bliver at få gennemført de besparelser, vi har foreslået, og andre besparelser i den finanslov, vi stemmer for, men hvor vi ikke sætter punktum. Vi ønsker, at budgettet skal længere ned.

Jeg vil gerne til sidst stille et spørgsmål til statsministeren. Vi skal have nogle andre forhandlinger i den kommende måned om boligspørgsmålet. Siger statsministeren dér: alt eller intet? Er statsministeren kun interesseret i os andre i den sag, hvis vi kan blive enige om det hele, eller har statsministeren interesse i at arbejde også med de forslag, vi kommer med, selv om det ikke kan føre til det samlede resultat? For jeg gentager: socialistisk folkeparti og det konservative folkeparti kan ikke enes, heller ikke i den sag. Men vi kan vel bidrage i fællesskab til at nå nogle løsninger. Er statsministeren interesseret i dette, eller vil stats-

ministeren allerede i dag sige, som det skete under skatteforhandlingerne, at der er vist ikke rigtig noget at gøre med det eller de partier?

Nyboe Andersen: Jeg vil gerne først takke statsministeren for et positivt svar vedrørende mit direkte spørgsmål om hans stilling til den foreslåede kommission om dyrtidsreguleringen. Statsministeren beskæftigede sig også med andre sider af det protokollat vedrørende arbejdsmarkedet, som er knyttet til mæglingforslaget. Jeg kan være enig med statsministeren i, at første del af dette protokollat jo ikke kan betyde nogen binding for regering og folketing, det er klart nok. Men det er vigtigt, at vi her i dette hus har en erkendelse af, at hvad regering og folketing beslutter, kan få meget stor betydning på godt og ondt for afviklingen af arbejdsforhandlinger. Man kan ikke skille de politiske og det faglige med vandtætte skodder; den lære synes jeg nok vi må drage af begivenhederne omkring de nuværende arbejdsforhandlinger.

Statsministeren kom med den erklæring, at han fandt, at retten til konflikt alligevel er — og ordene var —: den mest hensigtsmæssige måde at klare arbejdsmarkedets problemer på i en given situation. Jeg må sige, at jeg tror ikke, et flertal af den danske befolkning vil mene, det er en hensigtsmæssig måde, hr. statsminister, at klare arbejdsmarkedets problemer på, at sætte hele vores produktion i stå. Jeg tror, statsministeren her tager fejl af den opfattelse, der gør sig gældende — i hvert fald uden for de fagforeningskredse, som statsministeren har særlig kontakt med.

Statsministeren (Anker Jørgensen): Hr. Hans Kjær har stillet et par spørgsmål eller rettere har uddybet, hvad det var, han spurgte om. Jeg tror, jeg kan nøjes med at sige til hr. Hans Kjær, at jeg vistnok har svaret på mere, end han spurgte om, men dog har svaret også på det, han spurgte om.

Hr. Ninn-Hansen sagde, at vi burde fjerne en række af de lovforslag, som er fremsat i folketinget, dem var det ikke nødvendigt at belaste folketinget med. Jeg vil gerne gøre hele folketinget opmærksom på, at jeg — i går, var det vel — har modtaget et brev fra hr. Ninn-Hansen, hr. Poul Hart-